

Ministerstwo Infrastruktury

Departament Gospodarki Wodnej

Znak pisma: DGW-5.0530.3.2025

Warszawa, 14 sierpnia 2025

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamiam o nieuwzględnieniu petycji wniesionej za pośrednictwem wiadomości e-mail z dnia 1 lipca 2025 r., znak: 703/2025, w sprawie podjęcia prac legislacyjnych dotyczących konieczności wyposażenia studni głębinowych, hydroforni, stacji pomp oraz oczyszczalni ścieków w stacje uzdatniania wody.

Petycja wpłynęła do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Następnie została przekazana do Ministerstwa Infrastruktury zgodnie z właściwością przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 8 lipca 2025 r., znak: DNI.gw.057.1.2025. Petycja została rozpatrzona wyłącznie w zakresie będącym we właściwości Ministra Infrastruktury..

Uzasadnienie

W petycji zawarte zostały postulaty dotyczące zakazu używania w pobliżu rzek środków chemicznych jako ścieki bytowe, zminimalizowania dostarczenia wody do mieszkańców wody butelkowanej oraz wyposażenia każdej studni głębinowej, hydroforni i stacji pomp jak również oczyszczalni ścieków w stację uzdatniania wody.

Ponadto petycja zawiera postulat dotyczący wprowadzenia zakazu stosowania sztucznych nawozów w rolnictwie, do którego rozpatrzenia właściwy jest Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W odniesieniu do postulatu dotyczącego zakazu używania w pobliżu rzek środków chemicznych jako ścieków bytowych, należy podkreślić, że zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) obowiązuje zakaz wprowadzania ścieków bezpośrednio do wód podziemnych, wód powierzchniowych oraz do ziemi. Oczyszczone ścieki mogą być odprowadzane do środowiska (do wód lub do ziemi) wyłącznie pod warunkiem spełniania wymogów określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311), dalej zwanym „rozporządzeniem ściekowym”. W przypadku gdy ilość

wprowadzanych ścieków do wód lub do ziemi przekroczy łącznie 5 m³ na dobę, tj. ilość stanowiącą zwykłe korzystanie z wód, konieczne jest uzyskanie stosownego pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód lub na usługi wodne.

Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą zawierać:

1. odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających,
2. substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 ustawy Prawo wodne,
3. chorobotwórczych drobnoustrojów pochodzących z obiektów, w których leczeni są chorzy na choroby zakaźne.

Jak również powodować w tych wodach zmian w naturalnej, charakterystycznej dla nich biocenozie, zmian naturalnej mętności, barwy lub zapachu oraz formowania się osadów lub piany.

W odniesieniu do kwestii minimalizacji dostaw wody butelkowanej oraz beczkowozami, należy podkreślić, że przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne odpowiadają za zbiorowe zaopatrzenie w wodę również w sytuacjach kryzysowych, takich jak awarie. W przypadku przerw w dostawie wody mogą one incydentalnie dostarczać wodę za pomocą cystern/zbiorników oraz dystrybuować wodę butelkowaną. Ponadto, obecnie implementowana Dyrektywa Parlamentu i Rady UE 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia, dalej zwana „dyrektywą pitną”, kładzie nacisk na poprawę powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, co powinno się odbywać w szczególności przez instalowanie, tam gdzie jest to technicznie wykonalne, urządzeń do poboru wody w przestrzeniach publicznych na zewnątrz i w budynkach, a także poprzez działania mające na celu upowszechnianie korzystania z wody z kranu. Głównym celem dyrektywy pitnej jest ochrona zdrowia ludzkiego przed niepożądanymi skutkami wszelkich zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi poprzez zapewnienie, żeby była ona zdrowa i czysta oraz poprawa powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Dyrektywa pitna wskazuje przede wszystkim na obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zakłada ona wprowadzenie podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ocenie ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania punktów poboru wody ma na celu zidentyfikowania zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych, które mogłyby spowodować pogorszenie jakości wody, takie jak ewentualne źródła zanieczyszczeń związane z tymi obszarami zasilania, do których zaliczyć należy również azotany. Wyznaczone w obszarze zasilania dla punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi istotne ryzyko może umożliwić określenie i przyjęcie najbardziej efektywnych kosztowo środków jego kontroli.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757), zwanej dalej „ustawą o

zbiorowym zaopatrzeniu”, nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Woda ta powinna spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. z 2017 r. poz. 2294).

Na mocy art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków. Ponadto, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest zobowiązane do prowadzenia regularnej wewnętrznej kontroli jakości wody.

Natomiast w przypadku wody pochodzącej z indywidualnych ujęć wody zaopatrujących mniej niż 50 osób lub dostarczających mniej niż średnio 10 m³ wody na dobę, chyba że woda jest dostarczana w ramach działalności gospodarczej lub do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego lub do podmiotów działających na rynku spożywczym, odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo wody spoczywa na jego właścicielu.

Wobec przywołanych przepisów, postulowane obowiązkowe wyposażenie stacji uzdatniania wody w automatyczne analizatory parametrów wody z uwagi na ich koszt i eksploatację mogłyby stanowić inwestycję nieproporcjonalnie wysoką w stosunku do planowanych korzyści.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz uwzględniając potencjalne skutki, jakie postulowane w petycji rozwiązania legislacyjne mogłyby wywołać w polskim porządku prawnym, należy uznać ich wdrożenie na obecnym etapie za przedwczesne, a tym samym nieuzasadnione.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem

dokument podpisany elektronicznie przez:

Tomasz Wenecki

Zastępca Dyrektora

Załącznik:

- klauzula dotycząca przetwarzania danych osobowych

Do wiadomości:

- Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi